

26A: Dia de la Visibilitat Lèsbica

El dia de la Visibilitat Lèsbica neix de la necessitat de donar un focus d'atenció a totes les persones lesbianes que viuen la seva experiència afectivo-sexual des de la invisibilització i en la dissidència sota les regnes del cisheteropatriarcat.

En els darrers anys, i precisament en els que el lesbianisme ha començat a estar relativament més acceptat, s'ha relacionat directa o indirectament el concepte de lesbiana com la dona que se sent atreta única i exclusivament cap a altres dones. Aquest discurs però, no engloba el gran ventall de persones que se senten identificades amb aquesta identitat. Alhora, al ser tan generalitzat, conté una problemàtica més, i és que molt sovint té connotacions transfòbiques, al no incloure les dones trans ni a les persones no-binàries. Tampoc es pot deixar de banda com l'imaginari del terme lesbiana molt sovint inclou únicament el perfil de dones cis, blanques, benestants, neurotípiques i en general conté un discurs capacitista. Ens trobem amb el fet que la mateixa paraula realment engloba moltes més realitats i significats que els que estem tan acostumades a veure a la mèdia. **Lesbiana com a identitat política.** Lesbiana com a persona femenina que construeix relacions afectivo-sexuals amb altres persones femenines. Lesbiana com a la persona que fuig de les relacions cisheteronormatives imposades del sistema.

Un dels motius pels quals la idea limitada del que significa ser lesbiana es veu reforçada és per la **manca de varietat de referents lèsbics que existeixen o que tenim a l'abast.** Des del cinema fins a les sèries de televisió hem rebut els personatges homosexuals, i a les lesbianes en concret, des d'un rol majoritàriament secundari. La seva aparició acostumava a anar lligada de la burla, estereotips o simplement servia per reforçar o complir la quota de diversitat de la pel·lícula. En el cas de referents en els quals la o les protagonistes siguin persones lesbianes, però, ens trobem amb nombrosos casos d'hipersexualització en les seves relacions, majoritàriament des del punt de vista de l'home cisheterosexual. Les històries que parlen sobre aquesta part del col·lectiu no estan escrites per gent del propi col·lectiu, per tant pràcticament sempre s'acaba caient en tòpics o mostrant una "realitat" que no representa a les persones que la viuen. Per últim, també és necessària l'aparició de històries amb un final feliç. I és que sembla que l'única perspectiva de vida que existeixi per a les persones del col·lectiu sigui una vida plena d'exclusió social, patiment i que acabi probablement amb una mort prematura.

Un altre fet a remarcar és la **imposició d'un model de relació heterosexual dins la pròpia dissidència.** De com el fet de ser lesbiana únicament podrà ser mínimament acceptat a nivell social si es construeix assimilant-se a les relacions generalitzades de la heteronorma. De fet, això s'aconsegueix en moltes ocasions, on les relacions lèsbiques acaben

socialitzant entorn les dinàmiques de poder, els papers marcats per a cada membre de la parella, des de l'amor romàntic i monògam... En una societat en la que les relacions cisheterosexuals són considerades com a norma i per tant model a seguir, no és d'estranyar que en la dissidència s'hi acabi reproduint.

Per això volem reivindicar la paraula i les identitats que s'aixopluguen sota el seu paraigües, obrint el ventall del que s'ha acceptat socialment, cap a la realitat dissident que viuen moltes persones. Acceptar l'existència de relacions que surtin del sistema imposat i que es construeixin des d'un **nou model, des de les cures, el respecte i deconstruint les relacions de poder.**

És per això que Esplais Catalans ens comprometem a:

- Generar espais per donar importància als pronoms i així no assumir la identitat de les persones que formen part d'Esplac.
- Oferir i proposar dinàmiques i formacions sobre gènere i sexualitat, que tinguin en compte les diverses identitats.
- Promoure que dins dels eixos d'animació o en moments de creació de personatges en activitats, no es presentin relacions únicament heterosexuales i normatives. Entenent que els eixos d'animació molt sovint serveixen als infants com a un mirall de la realitat.
- Normalitzar i parlar, tot donant veu a les persones del col·lectiu GSDD, sobre l'existència de més d'una manera de viure la teva identitat, orientació sexual, etc.
- No tolerar actituds lgtbifòbiques de cap tipus.
- Ser conscients de l'ús que fem del llenguatge i de les connotacions que pot dur darrere.
- Seguir treballant perquè Esplac incorpori al seu discurs la perspectiva del col·lectiu GSDD, aconseguixi un discurs interseccional i es posi públicament i políticament.
- Acompanyar els esplais en el procés d'incorporar la perspectiva GSDD i oferir eines i recursos que ho facilitin.